

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

13 декември 2018 година *

„Обжалване — Иск за обезщетение — Член 340, втора алинея ДФЕС —
Прекомерна продължителност на производството по две дела пред Общия съд на Европейския
съюз — Поправяне на вредите, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели —
Имуществена вреда — Разноски за банкова гаранция — Причинно-следствена връзка —
Лихви за забава — Неимуществена вреда“

По съединени дела C-138/17 P и C-146/17 P

с предмет две жалби на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадени
съответно на 17 и 22 март 2017 г.

Европейски съюз, представляван от Съда на Европейския съюз, за който се явяват J. Inghelram
и Á. M. Almendros Manzano, в качеството на представители (C-138/17 P),

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Gascogne Sack Deutschland GmbH, по-рано Sachsa Verpackung GmbH, установено във Вийда
(Германия),

Gascogne SA, установено в Сен-Пол-ле-Дакс (Франция),

за които се явяват F. Puel и E. Durand, адвокати,

ищци в първоинстанционното производство

Европейска комисия, за която се явяват C. Urraca Caviedes, S. Noë и F. Erlbacher, в качеството
на представители,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

и

Gascogne Sack Deutschland GmbH, установено във Вийда,

Gascogne SA, установено в Сен-Пол-ле-Дакс,

за които се явяват F. Puel и E. Durand, адвокати (дело C-146/17 P),

жалбоподатели,

* Език на производството: френски.

като другите страни в производството са:

Европейски съюз, представяван от Съда на Европейския съюз, за който се явяват J. Inghelram и Á. M. Almendros Manzano, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

Европейска комисия,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав)

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta (докладчик), заместник-председател, изпълняващ функцията на председател на първи състав, J.-C. Bonichot, E. Regan, C.G. Fernlund и S. Rodin, съдии

генерален адвокат: N. Wahl,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 25 юли 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Със съответните си жалби, от една страна, Европейският съюз, и от друга страна, Gascogne Sack Deutschland GmbH и Gascogne SA, искат частична отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 10 януари 2017 г., Gascogne Sack Deutschland и Gascogne/Европейски съюз (T-577/14, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2017:1), с което той е осъдил Европейския съюз да заплати на Gascogne обезщетение в размер на 47 064,33 EUR за претърпяната от това дружество имуществена вреда поради нарушение на разумния срок за произнасяне по делата, по които са постановени решения от 16 ноември 2011 г., Groupe Gascogne/Комисия (T-72/06, непубликувано, EU:T:2011:671), и от 16 ноември 2011 г., Sachsa Verpackung/Комисия (T-79/06, непубликувано, EU:T:2011:674) (наричани по-нататък заедно „дела T-72/06 и T-79/06“), както и да заплати на Gascogne Sack Deutschland обезщетение в размер на 5000 EUR и на Gascogne обезщетение в размер на 5000 EUR за съответно претърпяната от тези дружества неимуществена вреда поради посоченото нарушение, и е отхвърлил иска в останалата му част.

Обстоятелствата по споровете

- 2 На 23 февруари 2006 г. Sachsa Verpackung GmbH, понастоящем Gascogne Sack Deutschland, от една страна, и Groupe Gascogne SA, понастоящем Gascogne, от друга, подават поотделно жалби в секретариата на Общия съд против Решение C(2005) 4634 на Комисията от 30 ноември 2005 г. относно производство по прилагане на член [101 ДФЕС] (дело COMP/F/38.354 — Промислени торби) (наричано по-нататък „решение C(2005) 4634“). По същество искат Общият съд да отмени това решение в частта, в която се отнася до тях, а при условията на евентуалност — да намали размера на наложената им глоба.

- 3 С решения от 16 ноември 2011 г., Groupe Gascogne/Комисия (Т-72/06, непубликувано, EU:T:2011:671), и от 16 ноември 2011 г., Sachsa Verpackung/Комисия (Т-79/06, непубликувано, EU:T:2011:674), Общият съд отхвърля тези жалби.
- 4 На 27 януари 2012 г. Gascogne Sack Deutschland и Groupe Gascogne подават жалби срещу решения от 16 ноември 2011 г., Groupe Gascogne/Комисия (Т-72/06, непубликувано, EU:T:2011:671), и от 16 ноември 2011 г., Sachsa Verpackung/Комисия (Т-79/06, непубликувано, EU:T:2011:674).
- 5 С решения от 26 ноември 2013 г., Gascogne Sack Deutschland/Комисия (С-40/12 Р, EU:С:2013:768), и от 26 ноември 2013 г., Groupe Gascogne/Комисия (С-58/12 Р, EU:С:2013:770), Съдът отхвърля посочените жалби.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 6 С искова молба, подадена в секретариата на Общия съд на 4 август 2014 г., Gascogne Sack Deutschland и Gascogne предявяват иск на основание член 268 ДФЕС срещу Европейския съюз, представляван от Съда на Европейския съюз, за поправка на вредите, които тези дружества считат, че са претърпели поради прекомерната продължителност на производството пред Общия съд по дела Т-72/06 и Т-79/06.
- 7 С обжалваното съдебно решение Общият съд постановява:
 - „1) Осъжда Европейския съюз, представляван от Съда на Европейския съюз, да заплати на Gascogne обезщетение в размер на 47 064,33 EUR за претърпяната от това дружество имуществена вреда поради нарушение на разумния срок за произнасяне по дела [Т-72/06 и Т-79/06]. От 4 август 2014 г. до обявяването на настоящото решение това обезщетение се преизчислява с компенсаторни лихви в размер на годишния процент на инфлацията, установен за съответния период от Евростат (Статистическата служба на Европейския съюз) в държавата членка, в която това дружество е установено.
 - 2) Осъжда Европейския съюз, представляван от Съда на Европейския съюз, да заплати на Gascogne Sack Deutschland обезщетение в размер на 5000 EUR и на Gascogne обезщетение в размер на 5000 EUR за съответно претърпяната от тези дружества неимуществена вреда поради нарушение на разумния срок за произнасяне по дела Т-72/06 и Т-79/06.
 - 3) Всяко от обезщетенията, посочени в точки 1) и 2) по-горе, се увеличава с мораторни лихви, считано от обявяването на настоящото решение до окончателното им изплащане, в размер на лихвения процент, определен от Европейската централна банка (ЕЦБ) за нейните основни операции по рефинансиране, увеличен с два процентни пункта.
 - 4) Отхвърля исковата молба в останалата ѝ част.
 - 5) Осъжда [Европейския съюз], представляван от Съда на Европейския съюз, да понесе собствените си съдебни разноски, тези на Gascogne Sack Deutschland, както и на Gascogne и отнасящи се до възражението за недопустимост, по което е постановено определение от 2 февруари 2015 г., Gascogne Sack Deutschland и Gascogne/Европейски съюз (Т-577/14, непубликувано, EU:T:2015:80).
 - 6) Gascogne Sack Deutschland и Gascogne, от една страна, и [Европейския съюз], представляван от Съда на Европейския съюз, от друга, понасят направените от тях съдебни разноски в производството, приключило с настоящото съдебно решение.

7) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски“.

Искания на страните

- 8 С жалбата си по дело C-138/17 P Европейският съюз иска от Съда:
- да отмени точка 1 от диспозитива на обжалваното съдебно решение,
 - да отхвърли като неоснователно искането, направено от Gascogne Sack Deutschland и Gascogne в първоинстанционното производство, за присъждане на сумата от 187 571 EUR във връзка със загубите, които твърдят, че са претърпени поради извършените допълнителни плащани по банковата гаранция след изтичане на разумния срок, и
 - да осъди Gascogne Sack Deutschland и Gascogne да заплатят съдебните разноски.
- 9 Gascogne Sack Deutschland и Gascogne искат от Съда:
- да отхвърли жалбата и
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 10 Европейската комисия иска от Съда да уважи изцяло жалбата.
- 11 С жалбата си по дело C-146/17 P, Gascogne Sack Deutschland и Gascogne искат от Съда:
- да отмени частично обжалваното съдебно решение,
 - да се произнесе окончателно относно паричното обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, претърпени от жалбоподателите, в съответствие с исканията им в първоинстанционното производство, и
 - да осъди Европейския съюз да заплати съдебните разноски.
- 12 Европейският съюз иска от Съда:
- да отхвърли жалбата като частично неотнормима и частично неоснователна и във всички случаи като неоснователна,
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.
- 13 С решение на председателя на първи състав от 17 април 2018 г. дела C-138/17 P и C-146/17 P са съединени за целите на заключението и на съдебното решение.

По жалбите

- 14 В подкрепа на жалбата си по дело C-138/17 P Европейският съюз изтъква три основания.
- 15 Жалбата по дело C-146/17 P почива на седем основания.

По първото основание в жалбата по дело C-138/17 P

Доводи на страните

- 16 С първото си основание Европейският съюз, който е жалбоподател в производството по обжалване по дело C-138/17 P, поддържа, че като е приел, че е налице достатъчно пряка причинно-следствена връзка между нарушението на разумния срок за произнасяне по дела T-72/06 и T-79/06, и настъпването на загубата, претърпяна от Gascogne поради плащането на разносните по банковата гаранция през периода след надхвърляне на този срок, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на понятието „причинно-следствена връзка“.
- 17 По-специално Европейският съюз счита, че Общият съд се е основал на погрешното схващане, че изборът да се учреди банковата гаранция се извършва в един-единствен момент във времето, а именно към момента на „първоначалното решение“ да учреди на тази гаранция. След като обаче задължението за плащане на глобата е съществувало през цялото производство пред съдилищата на Съюза и дори след този период, тъй като глобата не е била отменена, ищците в първоинстанционното производство са имали възможност да платят глобата и по този начин да изпълнят задължението си в това отношение. Тъй като са имали възможността да платят глобата във всеки един момент, изборът им да заменят това плащане с банковата гаранция бил траен избор, продължил през цялото производство. Следователно основната причина за плащането на разносните по банковата гаранция се състояла в техния собствен избор да не платят глобата и да заменят това плащане с банковата гаранция, а не в нарушението на разумния срок за произнасяне.
- 18 Комисията споделя изложените от Европейския съюз доводи.
- 19 Gascogne Sack Deutschland и Gascogne, които са ответници в производството по обжалване по дело C-138/17 P, поддържат, от една страна, че Общият съд правилно не е приложил в случая съдебната практика, произтичаща по-специално от решение от 21 април 2005 г., Holcim (Deutschland)/Комисия (T-28/03, EU:T:2005:139, т. 121—123), и от определение от 12 декември 2007 г., Atlantic Container Line и др./Комисия (T-113/04, непубликувано, EU:T:2007:377, т. 39 и 40), че тъй като фактите по настоящия случай се различават съществено от тези по делата, за които се отнася посочената съдебна практика, както правилно е констатирал Общият съд в точка 121 от обжалваното съдебно решение, и от друга страна, че в това съдебно решение надлежно е установена причинно-следствена връзка между допуснатото от Общия съд нарушение и вредата, претърпяна от Gascogne.
- 20 От друга страна, Gascogne Sack Deutschland и Gascogne подчертават, че фактът, че Европейският съюз поставя под въпрос самия принцип на обезщетяването, като отхвърля изцяло твърденията им, че са претърпели вреда, въпреки че в решенията от 26 ноември 2013 г., Gascogne Sack Deutschland/Комисия (C-40/12 P, EU:C:2013:768), и от 26 ноември 2013 г., Groupe Gascogne/Комисия (C-58/12 P, EU:C:2013:770), самият Съд е признал едновременно прекомерната продължителност на производството и принципното наличие на вреда вследствие на тази продължителност, представлява „злоупотреба с процесуални права“.
- 21 Оттук Sack Deutschland и Gascogne заключават, че това основание следва да се отхвърли.

Съображения на Съда

- 22 Следва да се припомни, че както Съдът вече е подчертавал свързаното с причинно-следствената връзка условие, предвидено в член 340, втора алинея ДФЕС, се отнася до наличието на достатъчно пряка връзка на причина и следствие между поведението на институциите на Съюза

- и вредата, за която връзка жалбоподателят трябва да представи доказателства, така че поведението, за което е упрекван, трябва да бъде основната причина за настъпването на вредата (определение от 31 март 2011 г., Mauerhofer/Комисия, C-433/10 P, непубликувано, EU:C:2011:204, т. 127 и цитираната съдебна практика).
23. Ето защо следва да се провери дали нарушението на разумния срок за произнасяне по дела T-72/06 и T-79/06 е основната причина за настъпването на вредата, произтичаща от плащането на разносните по банковата гаранция през периода след надхвърляне на посочения срок, за да се установи, че е налице пряка причинно-следствена връзка между поведението, за което е упрекван Съдът на Европейския съюз, и настъпването на твърдяната вреда.
24. В това отношение следва да се отбележи, че в производство по иск за обезщетение, предявен срещу Комисията по-конкретно за възстановяване на разноски по гаранция, направени от жалбоподателите, за да се спре изпълнението на решения за разглеждано по съответното дело връщане на суми, които решения впоследствие са оттеглени, Съдът е приел, че когато решение, налагащо заплащането на глоба, се придружава от възможност за учредяване на гаранция, предназначена да обезпечи това плащане и лихвата за забава, докато се изчаква изходът от производството по обжалване на това решение, вредата, изразяваща се в разходите във връзка с гаранцията, произтича не от това решение, а от самия избор на заинтересованото лице да учреди гаранция, а не да изпълни незабавно задължението за връщане. При тези обстоятелства Съдът е установил, че не съществува никаква пряка причинно-следствена връзка между поведението, за което е упреквана Комисията, и твърдените вреди (вж. в този смисъл решение от 28 февруари 2013 г., Inalca и Cremonini/Комисия, C-460/09 P, EU:C:2013:111, т. 118 и 120).
25. Впрочем в точка 121 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че връзката между надхвърлянето на разумния срок за произнасяне по дела T-72/06 и T-79/06 и заплащането на разноски по банковата гаранция през периода след това надхвърляне не може да е била прекъсната от първоначалното решение на Gascogne да не заплати незабавно глобата, наложена с решение C(2005) 4634, и да учреди банкова гаранция.
26. По-конкретно, както е видно от точки 119 и 120 от обжалваното съдебно решение, двете обстоятелства, на които се е основал Общият съд, за да стигне до извода в точка 121 от това решение, са от една страна, че към момента, в който Gascogne е учредило банкова гаранция, нарушението на разумния срок за произнасяне е било непредвидимо и че това дружество е могло основателно да очаква жалбите по това дело да бъдат разгледани в разумен срок, и от друга страна, че надхвърлянето на разумния срок за произнасяне настъпва след първоначалното решение на Gascogne да учреди посочената гаранция.
27. Въпреки това двете обстоятелства, посочени от Общия съд в точки 119 и 120 от обжалваното съдебно решение, не могат да бъдат релевантни, за да се приеме, че причинно-следствената връзка между нарушението на разумния срок за произнасяне по дела T-72/06 и T-79/06 и настъпването на вредата, претърпяна от Gascogne поради плащането на разносните по банковата гаранция през периода след надхвърляне на посочения срок, не може да е била прекъсната от решението на това предприятие да учреди посочената гаранция.
28. Всъщност това би било така само ако запазването на банковата гаранция е задължително, така че предприятието, което е подало жалба срещу решение на Комисията за налагане на глоба и е избрало да учреди банкова гаранция, за да не изпълни незабавно това решение, не е имало право преди датата на постановяване на решението по тази жалба да плати посочената глоба и да прекрати действието на учредената от него банкова гаранция.
29. Както обаче отбелязва генералният адвокат в точки 37, 49 и 50 от своето заключение, подобно на учредяването на банкова гаранция, нейното запазване зависи от свободната преценка на засегнатото предприятие с оглед на неговите финансови интереси. Всъщност нито една

разпоредба от правото на Съюза не възпрепятства това предприятие във всеки един момент да прекрати действието на учредената от него банкова гаранция и да плати наложената глоба, когато предвид промяната в обстоятелствата в сравнение със съществуващите към датата на учредяване на тази гаранция, посоченото дружество сметне, че тази възможност е по-благоприятна за него. Такъв би могъл да бъде по-специално случаят, когато в хода на производството пред Общия съд въпросното предприятие счете, че съдебното решение ще бъде постановено на по-късна от първоначално предвижданата от него дата и че вследствие на това стойността на банковата гаранция ще бъде по-висока от първоначално предвижданата от него при учредяването на тази гаранция.

- 30 В случая, като се има предвид, че от една страна, през септември 2009 г., т.е. 43 месеца след подаването на жалбите по дела T-72/06 и T-79/06, устната фаза на производството по тези дела дори не е била започната, както е видно от констатациите, направени от Общия съд в точка 63 от обжалваното съдебно решение, и че от друга страна, срокът, който самото Gascogne е счело в исквата си молба в първоинстанционното производство като нормален срок за разглеждането на жалби за отмяна в областта на конкуренцията, е точно 43 месеца, налага се изводът, че най-късно през септември 2009 г. Gascogne вече няма как да не е знаело, че продължителността на производствата по посочените дела ще надвиши значително първоначално предвижданата от него продължителност, и че може да преразгледа възможността за запазване на банковата гаранция, с оглед на допълнителните разходи, до които може да доведе нейното запазване.
- 31 При тези обстоятелства нарушението на разумния срок за произнасяне по дела T-72/06 и T-79/06 не може да бъде основната причина за настъпването на вредата, претърпяна от Gascogne поради плащането на разносните по банковата гаранция през периода след надхвърляне на този срок. Както отбелязва генералният адвокат в точка 58 от заключението си, тази вреда произтича от собствения избор на Gascogne да запази банковата гаранция през цялото производство по тези дела, въпреки финансовите последици, които това запазване предполага.
- 32 От изложените по-горе съображения следва, че като е приел, че е налице достатъчно пряка причинно-следствена връзка между нарушението на разумния срок за произнасяне по дела T-72/06 и T-79/06 и настъпването на загубата, претърпяна от Gascogne поради плащането на разносните по банковата гаранция през периода след надхвърляне на този срок, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на понятието „причинно-следствена връзка“.
- 33 Накрая, доводът на ответниците, че поведението на жалбоподателя по дело C-138/17 P може да се квалифицира като „злоупотреба с процесуални права“, не може да постави под съмнение тази преценка.
- 34 Всъщност, макар в решения от 26 ноември 2013 г., Gascogne Sack Deutschland/Комисия (C-40/12 P, EU:C:2013:768, т. 102), и от 26 ноември 2013 г., Groupe Gascogne/Комисия (C-58/12 P, EU:C:2013:770, т. 96) Съдът да е констатирал, че Общият съд не е изпълнил изискванията, свързани със спазването на разумния срок за произнасяне по дела T-72/06 и T-79/06, както подчертава генералният адвокат в точка 60 от заключението си и противно на твърденията на ответниците, в посочените решения Съдът не е приел, че е налице вреда, произтичаща от неизпълнението на тези изисквания.
- 35 Напротив, Съдът е приел, че искане за поправяне на вредите, произтичащи от неспазването от страна на Общия съд на разумен срок за произнасяне, трябва да бъде подадено пред самия Общ съд и последният следва да прецени както дали е налице твърдяната вреда, така и дали има причинно-следствена връзка между нея и прекомерната продължителност на съдебното производство, като разгледа представените по този въпрос доказателства (вж. в този смисъл

решения от 26 ноември 2013 г., Gascogne Sack Deutschland/Комисия, C-40/12 P, EU:C:2013:768, т. 90 и 94, и от 26 ноември 2013 г., Groupe Gascogne/Комисия, C-58/12 P, EU:C:2013:770, т. 84 и 88).

- 36 Следователно, тъй като това основание трябва да се уважи, следва да се отмени точка 1 от диспозитива на обжалваното съдебно решение, без да е необходимо произнасяне по второто и третото основание, изтъкнати от Европейския съюз в подкрепа на неговата жалба по дело C-138/17 P.

По първите три основания в жалбата по дело C-146/17 P

- 37 С първите три основания в жалбата по дело C-146/17 P се поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването и прилагането на забраната за произнасяне *ultra petita*, противоречиви мотиви в две насоки, що се отнася до обезщетението за претърпяната имуществена вреда и нарушение на правото на защита на жалбоподателите.
- 38 Тъй като тези основания са свързани с размера на обезщетението, присъдено от Общия съд за имуществената вреда, претърпяна поради заплащането от Gascogne на разноски по банкова гаранция през периода след надхвърлянето на разумния срок за произнасяне и както е видно от точка 36 от настоящото решение, точка 1 от диспозитива на обжалваното съдебно решение се отменя, посочените основания не следва да бъдат разглеждани.

По четвъртото и петото основание в жалбата по дело C-146/17 P

Доводи на страните

- 39 С четвъртото си основание Gascogne Sack Deutschland и Gascogne, които са жалбоподатели в производството по обжалване по дело C-146/17 P, поддържат, че като е приел, че няма основание да уважи искането им за обезщетение за претърпените неимуществени вреди, с мотива че съгласно практиката на Съда, произтичаща от решения от 26 ноември 2013 г., Gascogne Sack Deutschland/Комисия (C-40/12 P, EU:C:2013:768), и от 26 ноември 2013 г., Groupe Gascogne/Комисия (C-58/12 P, EU:C:2013:770), съдът на Съюза, сезиран с иск за обезщетение, не може да постави под съмнение размера на глобата поради неспазване на разумен срок за произнасяне, Общият съд е допуснал явна грешка при прилагане на правото при тълкуването на тази съдебна практика.
- 40 Според жалбоподателите от съдебните решения, посочени в точка 39 от настоящото решение, е видно, че прекомерната продължителност на производството пред Общия съд не може да доведе до отмяна или намаляване на глобата в рамките на пълен съдебен контрол, като обезщетяването за свързаната с тази продължителност вреда трябва да бъде предмет на производство *ad hoc*, доколкото прекомерната продължителност не зависи от това, което е обосновоало санкцията. Следователно тези решения не правят никаква връзка между размера на обезщетението, което може да бъде присъдено за вредите, претърпени поради прекомерната продължителност на производството пред Общия съд в рамките на иска за обезщетение, и размера на глобата, наложена за антиконкурентни практики. Напротив, самото основание за позицията, изразена от Съда в посочените решения, се състояло в „абсолютната самостоятелност“ на тези два елемента.
- 41 С петото си основание Gascogne Sack Deutschland и Gascogne считат, че като е отказал да уважи искането им за обезщетение за претърпените неимуществени вреди, с мотива че предвид равнището му присъждането на такова обезщетение би довело на практика до поставяне под съмнение на размера на наложената им глоба, Общият съд е лишил от полезно действие и е

нарушил член 256, параграф 1 и член 340, параграф 2 ДФЕС, които са насочени именно към въвеждането на ефективни правни средства за защита за лицата, претърпели вреди, причинени от институциите на Съюза, и по-специално тези, които произтичат от прекомерната продължителност на производството пред юрисдикция на Съюза, и им дават възможност за подходящо и цялостно поправяне на претърпените вреди, както и право на ефективни правни средства за защита.

- 42 Европейският съюз, който е ответник в производството по обжалване по дело C-146/17 P, поддържа, че тези основания са неотнормими и че във всички случаи следва да се отхвърлят като необосновани.

Съображения на Съда

- 43 С четвъртото и петото си основание жалбоподателите оспорват съображенията на Общия съд в точка 163 от обжалваното съдебно решение.
- 44 Както обаче е видно от точки 155—165 от обжалваното съдебно решение, тези съображения са изложени за изчерпателност в последното, а решението на Общия съд да не уважи искането за обезщетение в размер на 500 000 EUR за претърпените неимуществени вреди е обосновано в достатъчна степен в точка 160 от това решение, чието съдържание не е оспорено от жалбоподателите.
- 45 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика оплакванията, насочени срещу мотиви от решение на Общия съд, които са изложени по съображения за изчерпателност, не могат да доведат до неговата отмяна и следователно са неотнормими (решение от 14 декември 2016 г., SV Capital/ABE, C-577/15 P, EU:C:2016:947, т. 65 и цитираната съдебна практика).
- 46 Ето защо четвъртото и петото основание трябва да бъдат отхвърлени изцяло като неотнормими.

По шестото основание в жалбата по дело C-146/17 P

Доводи на страните

- 47 С шестото си основание Gascogne Sack Deutschland и Gascogne поддържат, че като е присъдил на всяко от тях обезщетение в размер на 5000 EUR за претърпяната неимуществена вреда, въпреки че Общият съд, от една страна, е приел, че обезщетяването на неимуществената вреда не може да постави под съмнение дори частично размера на наложената от Комисията глоба, а от друга страна, изрично е признал наличието на неимуществена вреда, претърпяна от ищите, която, както е посочено в точка 165 от обжалваното съдебно решение следва да се обезщети с оглед на „значителното неспазване на разумния срок“ и „ефективността на настоящото производство“, Общият съд на практика си противоречи.
- 48 Европейският съюз счита, че това основание е неотнормимо и че във всички случаи следва да се отхвърли като необосновано.

Съображения на Съда

- 49 С шестото си основание жалбоподателите поддържат, че мотивите на обжалваното съдебно решение са противоречиви в две насоки.

- 50 На първо място, относно довода, че е налице противоречие между, от една страна, точки 161—164 от обжалваното съдебно решение, и от друга страна, точка 165 от това решение, достатъчно е да се отбележи, че диспозитивът му, що се отнася до присъждането в полза на жалбоподателите на обезщетение в размер под 500 000 EUR, е обоснован в достатъчна степен в точка 160 от същото решение, както следва от точка 44 от настоящото решение. Следователно този довод, насочен към оспорване на точки 161—165 от обжалваното съдебно решение, е неотносим, поради което трябва да бъде отхвърлен в съответствие с цитираната в точка 45 от настоящото решение съдебна практика.
- 51 На второ място, относно довода, че съществува противоречие в точка 165 от обжалваното съдебно решение, следва да се отбележи, че фактът, че присъденото от Общия съд обезщетение за неимуществените вреди, претърпени от жалбоподателите поради несигурността в планирането на решенията, които е следвало да бъдат взети, и в управлението на дружествата, възлиза едва на 5000 EUR, не изключва възможността Общият съд да е взел предвид значителното неспазване на разумния срок за произнасяне и ефективността на съответното производство.
- 52 При това положение в точка 165 от обжалваното съдебно решение не е налице никакво противоречие.
- 53 Ето защо шестото основание трябва да бъде отхвърлено като отчасти неотнормимо и отчасти необосновано.

По седмото основание в жалбата по дело C-146/17 P

Доводи на страните

- 54 Със седмото си основание Gascogne Sack Deutschland и Gascogne поддържат, че като се ограничил до това да посочи, без никакво доказателство в подкрепа на изложеното от него, на първо място, в точка 154 от обжалваното съдебно решение, че „констатацията [...] за нарушение на разумния срок за произнасяне [...] с оглед на предмета и тежестта на това нарушение би била достатъчна за поправяне на твърдяното [...] посегателство над репутацията“, и на второ място, в точка 165 от обжалваното съдебно решение, че „предоставянето на обезщетение от 5000 EUR на всеки от ищите в достатъчна степен поправя претърпяната от тях вреда поради продължителното състояние на несигурност, в което всеки от тях се е намирал в хода на производството“, Общият съд очевидно не е изпълнил задължението си за мотивиране.
- 55 Европейският съюз иска това основание да бъде отхвърлено.

Съображения на Съда

- 56 Със седмото си основание жалбоподателите упрекуват Общия съд, че не е мотивирал в достатъчна степен обжалваното съдебно решение.
- 57 Що се отнася, на първо място, до оплакването, с което се оспорва точка 154 от обжалваното съдебно решение, от точки 151—154 от това решение, свързани с твърдяното от жалбоподателите посегателство над репутацията, и по-специално от израза „при всички положения“, съдържащ се в точка 154 от същото решение, е видно, че съображенията в тази последна точка са изложени за изчерпателност, като мотивите, изложени в точка 153 от обжалваното съдебно решение, са достатъчни, за да се отхвърли искането за обезщетение относно така твърдяното посегателство над репутацията.

- 58 Ето защо съгласно посочената в точка 45 от настоящото решение съдебна практика това оплакване е неотнормисимо и поради това трябва да бъде отхвърлено.
- 59 На второ място, относно довода за липса на мотиви следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика мотивите на съдебното решение трябва да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на Общия съд, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетото решение, а на Съда — да упражни своя контрол (решение от 2 април 2009 г., France Télécom/Комисия, C-202/07 P, EU:C:2009:214, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 60 Освен това, следва да се припомни, че в специфичния контекст на исковете за обезщетение Съдът многократно е постановвявал, че когато установи наличието на вреда, Общият съд единствен е компетентен да прецени — в границите на искането — по какъв начин и в какъв размер следва да се поправи вредата. За да може обаче Съдът да упражнява контрол върху решенията на Общия съд, тези решения трябва да са достатъчно мотивирани, а когато съдържат оценка на вреда — да указват критериите, взети предвид за целите на определянето на присъдената сума (решение от 30 май 2017 г., Sifa Nicu Sepahan/Съвет, C-45/15 P, EU:C:2017:402, т. 50 и 51 и цитираната съдебна практика).
- 61 Както обаче отбелязва генералният адвокат в точка 100 от заключението си, Общият съд, най-напред, е изложил в достатъчна степен в точки 147—157 от обжалваното съдебно решение причините, поради които е приел, че определени видове неимуществени вреди, твърдени от жалбоподателите, са били адекватно доказани от тях, а други — не. По-нататък, в точка 158 от обжалваното съдебно решение Общият съд е посочил, че с оглед на обстоятелствата по делото констатираната неимуществена вреда, а именно вредата, претърпяна поради продължителното състояние на несигурност, в което жалбоподателите са били съответно поставени в хода на производството по дела T-72/06 и T-79/06, не може да бъде напълно отстранена с констатацията за нарушение на разумния срок за произнасяне. Накрая, в точки 159—164 от обжалваното съдебно решение Общият съд е посочил критериите, взети предвид за целите на определянето на размера на обезщетението.
- 62 При тези обстоятелства жалбоподателите не могат да упрекнат Общия съд, че не е изпълнил задължението си за мотивиране, когато е приел в точка 165 от обжалваното съдебно решение, че с оглед на значителното неспазване на разумния срок за произнасяне, както и на поведението им, на необходимостта да се наложи спазването на правилата за конкуренция и на ефективността на първоинстанционното производство, предоставянето на обезщетение от 5 000 EUR на всеки от тях в достатъчна степен поправя вредата, която са претърпели поради продължителното състояние на несигурност, в което всеки от тях се е намирал в хода на производството по дела T-72/06 и T-79/06.
- 63 Ето защо седмото основание трябва да се отхвърли отчасти като недопустимо и отчасти като необосновано.
- 64 От всички изложени по-горе съображения следва, че жалбата по дело C-146/17 P трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По жалбата пред Общия съд

- 65 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, когато жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Той може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановвяване на решение.

- 66 В настоящия случай Съдът счита, че следва да постанови окончателно решение по иска за обезщетение, предявен от Gascogne Sack Deutschland и Gascogne пред Общия съд, в частта му, в която е поискано поправяне на вредата, за която се твърди, че е претърпяна поради плащането на разноските по банковата гаранция след изтичане на разумния срок за произнасяне по дела T-72/06 и T-79/06.
- 67 В това отношение трябва да се припомни, че съгласно установената съдебна практика Съюзът носи извъндоговорна отговорност по смисъла на член 340, втора алинея ДФЕС при наличието на съвкупност от условия, а именно противоправно поведение на институцията на Съюза, наличие на вреда и причинно-следствена връзка между поведението на институцията и твърдяната вреда (решение от 20 септември 2016 г., Ledra Advertising и др./Комисия и ЕЦБ, C-8/15 P—C-10/15 P, EU:C:2016:701, т. 64 и цитираната съдебна практика).
- 68 Както припомня Общият съд в точка 53 от обжалваното съдебно решение, след като едно от тези условия не е изпълнено, искът трябва да бъде отхвърлен изцяло, без да е нужно да се разглеждат другите условия за извъндоговорна отговорност на Съюза (решение от 14 октомври 1999 г., Atlanta/Европейска общност, C-104/97 P, EU:C:1999:498, т. 65 и цитираната съдебна практика). Освен това съдът на Съюза не е задължен да разгледа тези условия в определен ред (решение от 18 март 2010 г., Trubowest Handel и Makarov/Съвет и Комисия, C-419/08 P, EU:C:2010:147, т. 42 и цитираната съдебна практика).
- 69 По мотивите, изложени в точки 22—32 от настоящото решение, искът за обезщетение, предявен от Gascogne Sack Deutschland и Gascogne пред Общия съд, в частта му, в която е поискано обезщетение в размер на 187 571 EUR за твърдяната имуществена вреда, състояща се в плащането на разноски по банкова гаранция след изтичане на разумния срок за произнасяне по дела T-72/06 и T-79/06, трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 70 В съответствие с член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски.
- 71 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 72 Тъй като Европейският съюз е поискал Gascogne Sack Deutschland и Gascogne да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски и тези дружества са загубили както по дело C-138/17 P, така и по дело C-146/17 P, те следва да бъдат осъдени да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и всички съдебни разноски на Европейския съюз в рамките на производството по двете жалби, подадени от тях.
- 73 Съгласно член 138, параграф 3 от Процедурния правилник Европейският съюз, от една страна, и Gascogne Sack Deutschland и Gascogne, от друга, понасят направените от тях съдебни разноски в първоинстанционното производство.
- 74 Член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, предвижда, че държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Освен това съгласно 184, параграф 4 от Процедурния правилник, ако встъпила в

първоинстанционното производство страна, без да тя самата да е жалбоподател, участва в писмената или устната фаза на производството пред Съда, последният може да реши тя да понесе направените от нея съдебни разноски.

⁷⁵ Комисията, която е имала качеството на встъпила в първоинстанционното производство страна и е участвала в писмената фаза на производството по обжалване по дело C-138/17 P, понася направените от нея съдебни разноски както в първоинстанционното производство, така и в рамките на производството по обжалване по дело C-138/17 P.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) **Отменя точка 1 от диспозитива на решение на Общия съд на Европейския съюз от 10 януари 2017 г., Gascogne Sack Deutschland и Gascogne/Европейски съюз (T-577/14, EU:T:2017:1).**
- 2) **Отхвърля жалбата по дело C-146/17 P, подадена от Gascogne Sack Deutschland GmbH и Gascogne SA.**
- 3) **Отхвърля иска за обезщетение, предявен от Gascogne Sack Deutschland GmbH и Gascogne SA, в частта му, в която е поискано обезщетение в размер на 187 571 EUR за твърдяната имуществена вреда, състояща се в плащането на разноски по банкова гаранция след изтичане на разумния срок за произнасяне по делата, по които са постановени решения от 16 ноември 2011 г., Groupe Gascogne/Комисия (T-72/06, непубликувано, EU:T:2011:671), и от 16 ноември 2011 г., Sachsa Verpackung/Комисия (T-79/06, непубликувано, EU:T:2011:674).**
- 4) **Gascogne Sack Deutschland GmbH и Gascogne SA понасят, наред с направените от тях съдебни разноски, и всички съдебни разноски на Европейския съюз, представляван от Съда на Европейския съюз, в рамките на производството по настоящите жалби, както и своите собствени разноски в първоинстанционното производство.**
- 5) **Европейският съюз, представляван от Съда на Европейския съюз, понася направените от него съдебни разноски в първоинстанционното производство.**
- 6) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски, както в първоинстанционното производство, така и в рамките на производството по обжалване по дело C-138/17 P.**

Подписи